

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forskningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
træfter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er
vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 150:
Forslag til lov om ændring af lov om værdi-
papirhandel m.v. (Regelforenklning, overtage-
sestilbud, tavshedspligt og partsbegreb, kon-
cerninterne transaktioner, præcisering af
Finanstilsynets adgang til at indhente oplys-
ninger).

Af økonomiministeren (Marianne Jelved).
(Fremsat 17/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Det foreliggende lovforslag er endnu et i den
række af lovforslag, som udspringer af eneu-
redningen om tavshedspligt og partsbegrebet i
lovgivningen om det finansielle tilsyn. Der er
som følge af denne udredning blevet opdaget
en række områder i tilsynslovgivningen, der
bør tilpasses og præciseres.

I dette tilfælde handler det om loven om
værdipapirhandel, hvor tavshedspligten præci-
seres, og hvor der skal indsættes en ny bestem-
melse om, hvem der har partsstatus i forhold til
Finanstilsynet. Hertil kommer nogle redaktion-
elle ændringer.

Lovforslaget rummer en ny bestemmelse om
øget aktionærbeskyttelse. Værdipapirhandels-
lovens § 31 omhandler overtagestilbud, hvor
det sikres, at når en aktionær opnår bestem-
mende indflydelse, så udløser det pligt til at
give overtagestilbud.

I Socialdemokratiet er vi enige i, at kriteriet
bestemmende indflydelse skal kombineres med
en grænse på en tredjedel af stemmeretten, så-
ledes at køberen skal have mindst en tredjedel
af stemmerettighederne, før det skal afgøres,
om der er opnået bestemmende indflydelse.

Lovforslaget tager også højde for situationen,
hvor en erhverver utilsigtet opnår bestemmen-
de indflydelse. Det vil være muligt at spørge
Fondsrådet om en tidsbegrænset dispensation
med henblik på at afhænde en del af aktie-
besiddelsen.

Loven bør også komme til at gælde for aktier,
der er optaget til notering på en af de autorise-
rede markedspladser, der således også vil kom-
me ind under tilbudspligten. Også på koncern-
området rummer forslaget nogle nyskabelser,
idet det også skal sikres, at der hersker ensar-
tede regelsæt for koncernforhold.

Forslaget ligger helt i tråd med regeringens
øvrige indsats for at forenkle reglerne på det fi-
nansielle område, og som i de øvrige tilfælde
kan Socialdemokratiet give forslaget sin
tilslutning.

Kristian Jensen (V):

Da Venstres ordfører, fru Pia Larsen, ikke kan
være til stede, skal jeg på hendes vegne sige, at
da dette er et forslag om revision af lov om
værdipapirer, som indeholder to hovedbe-
standdele, der er i Venstres interesse, kan vi
støtte begge dele.

Først og fremmest indeholder forslaget en
ændring af § 31, således at erhververen af en
aktiepost i et selskab nu også kan give alle sel-
skabets aktionærer mulighed for at afhænde
deres aktier på identiske betingelser, hvis er-
hververen vil kunne udøve bestemmende ind-
flydelse over selskabet og kommer til at besidde
mere end en tredjedel af stemmerne.

Dermed tager loven nu også højde for den si-
tuation, at en aktionær erhverver, som det hed-
der, bestemmende indflydelse uden decideret at
besidde kapitalmæssig eller stemmemæssig
majoritet. Når dette kombineres med, at skøn-
net først skal foretages, hvis erhververen kom-
mer til at besidde mere end en tredjedel af
stemmerettighederne, kan Venstre give sin støt-
te til denne del af forslaget.

Den anden del af forslaget vedrører tav-
shedspligt og partsbegreb svarende til en række
lovforslag, som Venstre støttede før jul. Derfor
kan vi også støtte disse bestemmelser i lovfor-
slaget her. Venstre skal hermed give sin
tilslutning.

Pernille Sams (KF):

Vi Konservative vil gerne sige tak til økonomi-
ministeren for at have taget handsken op om-

kring problemet med beskyttelse af mindretalsaktionærer.

Vi har ikke lagt skjul på, at vi mener, at der skal være en ordentlig og en reel beskyttelse af mindretalsaktionærer, og at den nuværende lov på det område er utilstrækkelig.

For os er det vigtigt, at det er attraktivt at spare op i aktier, at investere i erhvervslivet, og at også private mindre investorer kan føle sig trygge ved det. Det spreder ejendomsretten i Danmark, og det skaber interesse for vore virksomheders vilkår og muligheder, og derfor lægger vi stor vægt på det.

Problemet er heldigvis ikke akut aktuelt, for vi har ikke haft disse egentlige fjendtlige overtagelser eller andre fiaskoer, kan man kalde dem, som har fået aktiekurserne til at falde i forbindelse med overtagelse af bestemmende indflydelse i virksomheder i de seneste måneder. Men det er jo blot heldigt, kan man sige. Det skal jo ikke være en sovepude, og derfor er det rigtigt at få reglerne på plads, så mindretalsbeskyttelsen er klar, når og hvis den skal bruges.

Vi ønsker regler, der på én gang beskytter mindretalsaktionærer, og som samtidig ikke forhindrer erhvervslivets strukturltilpasning og rationaliseringer.

Omkring de konkrete udformninger, som regeringen har valgt at give – det nærværende forslags bestemmelse om, at der skal være tale om ligelydende tilbud til alle aktionærerne – vil vi i forbindelse med udvalgsarbejdet undersøge, om det er den bedste måde at indføre mindretalsbeskyttelsen på, eller om man eventuelt skal se på nogle af de andre mål, der er for, hvad øvrige aktionærer skal tilbydes, eventuelt en børsfastsat kurs eller andre af de forslag, der er blevet fremsat i forbindelse med debatten de seneste måneder og i høringssvarene.

Det vil vi vende tilbage til, men det er helt overordnet et meget positivt signal, vi ønsker at sende omkring ministerens forslag, og vi ønsker bestemt at medvirke til mindretalsbeskyttelse.

Et enkelt punkt kan vi sige på forhånd at vi synes regeringen har grebet forkert an. Det er overgangsbestemmelsen. Det er fint med en hurtig ikrafttræden, men når tilkøbet af blot en enkelt aktie hos en eksisterende storaktionær vil udløse tilbudspligt til samtlige øvrige aktionærer, mener vi, at man er gået for vidt. Det er et meget vidtgående kriterium, man her har lagt ind.

Men alt i alt: Vi er meget positive, men håber, ministeren er parat til at tage en debat om visse af enkelthederne. Også for så vidt angår den anden del omkring partsbegreb og tavshedspligt, har vi jo tidligere haft debatten på de andre finansielle områder, og dér er vi ligeledes positive.

Villy Søvnald (SF):

Da SF's ordfører på området, hr. Ole Sohn, ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af SF fremføre:

Forslaget til ændring af loven om værdipapirhandel, som blandt andet bygger på Finanstilsynets rapport om harmonisering af reglerne om finansielle koncerner, indeholder en række fornuftige tiltag, som bidrager til en forenkling af regelgrundlaget for finansielle virksomheder.

Forslaget indeholder ligeledes en ændring af værdipapirhandelslovens § 31 vedrørende mindretalsaktionærernes rettigheder, hvilket indebærer, at en person eller et selskab, der erhverver en bestemmende aktiepost på mere end en tredjedel af stemmerettighederne i et selskab, fremover får pligt til at give overtagelsestilbud på identiske betingelser til mindretalsaktionærerne. Også det er et positivt skridt.

Men som under behandlingen af lovforslag nr. L 6 om bank- og sparekasseloven og de øvrige finansielle love i december måned er SF kritisk over for tavshedsbestemmelserne og partsbegrebet.

Egil Møller (DF):

Dette lovforslag er led i en kæde af ændringer i de finansielle love. Der skabes hermed grundlag for øget harmonisering og forenkling af regelgrundlaget inden for finansielle virksomheder.

Præciseringer af Finanstilsynets tavshedspligt samt partsstatusbegrebet er fastsat. Der er en præcisering af reglerne for, hvornår der skal gives et overtagelsestilbud til mindretalsaktionærerne. Endelig svarer tavshedspligten til bestemmelserne om Finanstilsynets tavshedspligt, som fremgår blandt andet i bank- og sparekasseloven.

Med hensyn til partsbegrebet foreslås dette udvidet og præciseret.

Med disse bemærkninger er vi i Dansk Folkeparti positive over for lovforslaget.

Morten Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. Hensigten med reglen om overtagelsestilbud er både at sikre klare regler og betingelser for den, der handler med virksomheder, og samtidig at tage hensyn til mindretalsaktionærerne og deres stilling. Og endelig betyder muligheden for at udøve bestemmende indflydelse ved virksomhedsovertagelser, at det udløser pligt til at give overtagelsestilbud.

Kriteriet bestemmende indflydelse kombineres med en grænse på en tredjedel af stemmerettighederne, og erhververen skal altså mindst have en tredjedel af stemmerettighederne, før der skal tages stilling til, hvorvidt der er tale om en bestemmende indflydelse.

Det Radikale Venstre kan også tilslutte sig de ændringer, der foreslås med hensyn til tavshedspligt og partsbegreb. Vi er positive.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, fru Kirsten Jacobsen, er optaget af andet gøremål, så jeg skal kort redegøre for, hvad Fremskridtspartiet mener.

Lad os tage det enkle, nemlig ønskerne om regelforenkling i forhold til værdipapirhandel osv. Det støtter vi selvfølgelig i Fremskridtspartiet.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt man skal have de forskellige bestemmelser moderniseret, som man kalder det nogle steder; andre steder siger man, at de skal være i bedre overensstemmelse med aktieselskabsloven og årsregnskabsloven. Formuleringen »i bedre overensstemmelse« efterlader lidt det indtryk, at de ikke kommer helt i overensstemmelse. Så en af de ting, vi under udvalgsarbejdet vil have efterlyst en præcisering af, er lige præcis: Hvor er der fortsat mangler?

Men det, forslaget jo i virkeligheden handler om, er overtagelsestilbudet, og den sags ud-spring undrer os i den grad.

Det er blevet hævdet, at da vi i sin tid lavede den store børsreform, havde vi overset noget. Det er blevet hævdet, at onde kræfter i regeringen havde forsøgt at lokke Folketinget til at lave regler, som var særlig gunstige. Det er ikke Fremskridtspartiets erindring fra det forløb, hvor vi også var med hele vejen. Vores erindring er, at der var fuld klarhed over de her ting, og at der i forbindelse med børsreformen var et forløb, som var prisværdigt, hvor alle ak-tører var med hele vejen, og hvor det, der kom

ud af det, er noget, som vi i dag kan være glade for og stolte over.

Men hvorfor opstod sagen så? Ja, det gjorde den, fordi nogle mindretalsaktionærer i Tele Danmark var utilfredse med, at de ikke fik et særligt overtagelsestilbud i forbindelse med, at staten afhændede sin post i Tele Danmark. Når man ser på, hvad de mindretalsaktionærer har fået ud af, i hvert fald rent økonomisk, at Tele Danmarks aktier, der før lå i statens regi, er blevet solgt, ja, så burde de mennesker skamme sig. De har fået en værdiforøgelse, som de ellers aldrig nogen sinde ville have haft udsigt til.

Og derfor har vi ikke kunnet forstå, at nogen ville være bekendt at brokke sig over, at de ikke havde fået et overtagelsestilbud. De har fået en kursstigning, som er historisk, de har fået en kursstigning, som er dem velundt, men det skal sandelig siges fra denne talerstol, at det er usmageligt, når de pågældende mennesker så brokker sig over, at de ikke har fået et overtagelsestilbud.

Vi synes ikke, at man skal lave lovgivning ud fra sådan et enkelt tilfælde. Og derfor er det vores opfattelse, at når vi behandler det her lovforslag, så skal vi være mindst lige så grundige, som vi var under børsreformen: sørge for at tænke os meget grundigt om, fordi det er udviklede mekanismer, og det, der kan se enkelt ud i det ene hjørne, kan have ubehagelige følger i det andet.

Vi er glade for, at man allerede har oversendt de høringssvar, der ligger til os, men opfordrer til, at udvalgsarbejdet bliver grundigt, sådan at vi ikke igen om et halvt eller et helt år skal til at lappe, fordi vi har gjort noget i den bedste mening, som viste sig at ødelægge den balance, der rent faktisk var i børsreformen. Vi står stadig væk ved børsreformen, stemte for den, var med hele vejen som sagt, og derfor er det også vores opfattelse, at den balance, vi fik skabt dengang, må vi ikke forrykke.

Dermed være ikke sagt, at vi ikke skal have nogen bestemmelser om overtagelsestilbud, for der kan jo komme situationer, som den konservative ordfører, fru Pernille Sams, nævnte, nemlig hvor vi oplever forsøg på fjendtlig overtagelse, og det er jo noget helt andet. Men det er sagen om Tele Danmark-aktierne, der er blevet brugt som løftestang til at få lavet den her lovændring, og det i sig selv bekymrer os, fordi den sag i virkeligheden slet ikke berettiger til en lovændring.

Så vi vil under udvalgsarbejdet analysere det her meget grundigt. Vi vil finde alle sagsakterne frem fra børsreformtiden, og så vil vi sikre os, at vi ikke forrykker den balance, vi opnåede dengang. Hvis vi kan få sikkerhed for det, støtter vi selvfølgelig lovforslaget, al den stund at de øvrige elementer deri er nogle, vi er positive over for.

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan principielt støtte det her forslag. Den del, som har med tavshedspligt og partsbegreb at gøre, har vi overhovedet ingen problemer med, og vi er selvfølgelig stærkt for, at der skal være en god beskyttelse af minoritetsaktionærer.

Den historie, som hr. Kim Behnke refererede om Tele Danmark, kan jo ikke bruges til noget i den forbindelse, for det kunne jo i en anden situation være gået helt, helt anderledes. Så det, det handler om, er jo, at folk skal have en ret til en indløsning. Om de så vil udnytte den, er jo deres egen spekulationsovervejelse, men der skal være tale om gode minoritetsbeskyttelser.

Alligevel må jeg så nok sige, at Dansk Industris henvendelse, som velsagtens de fleste partier har fået, alligevel gør lidt indtryk på os. Det er tilsyneladende en grundig, afbalanceret kommentar, de leverer, og den vil vi gerne under udvalgsbehandlingen studere grundigere og prøve at finde ud af, om tingene kan gøres på en anden måde end den, der er foreslået her i lovforslaget.

Men som udgangspunkt er vi positive.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil først gerne takke for en meget velvillig første behandling af lovforslaget om værdipapirhandel.

Så vil jeg, for at vi nu ikke skal grave os ned i alt for meget arbejde omkring børsreformen, gøre hr. Kim Behnke opmærksom på, at regeringen står fuldkommen ved børsreformen – ingen tvivl om det – men der skete jo det i december 1997, at Fondsrådet anbefalede regeringen, at værdipapirhandelslovens § 31 blev taget op til fornyet overvejelse i lyset, som der stod i brevet til undertegnede, af de hidtidige erfaringer fra såvel Danmark som udlandet.

Derfor er der jo lavet et ret pænt forarbejde, inden lovforslaget, som vi behandler i dag, er blevet færdigt i ministeriet til fremsættelse i Folketinget, hvor 12 udvalgte landes børsretlige reguleringer af overtagelsestilbud er blevet un-

dersøgt. Det viser sig jo, når man ser på den undersøgelse, at der jo ikke er nogen sådan ensartet lovgivning i de pågældende 12 lande.

Der har også været henvist til, at Folketinget burde afvente ændringer i § 31, til det bankdirektiv, der er undervejs i EU-regi, er færdigt. Men regeringen har altså valgt ikke at vente, fordi det ikke er til at sige, hvor lang tid der vil gå. Til gengæld er det et minimumsdirektiv, og derfor forventer vi ikke, at det giver nogen problemer med den måde, vi har tilrettelagt lovgivningen på her i Danmark i L 150.

Men vi har valgt alligevel at fremsætte forslaget nu, som det fremgår af lovforslaget, og der er selvfølgelig nogle valg at måtte foretage i en sådan situation. Man kan vælge at lægge grænsen et andet sted end ved en tredjedel. Når en tredjedel er valgt, er baggrunden, at der i aktieselskabsloven – bl.a. i aktieselskabsloven – ofte opereres med netop to tredjedele hhv. en tredjedel, hvis der kræves to tredjedeles majoritet eller to tredjedele af stemmerettighederne bag forskellige typer beslutninger ifølge aktieselskabsloven. Så der er altså nogle overvejelser, som vi kan gøre endnu mere rede for under udvalgsbehandlingen.

Jeg er fuldstændig klar over, at man også kan diskutere overgangsbestemmelserne – bl.a. var fru Pernille Sams inde på den problemstilling – for der er jo ingen, der ønsker, at det er en tilfældighed, på en eller anden måde en tilfældighed, der pludselig gør, at en aktionær får en aktie for meget – i anførselstegn – når det ikke har været tanken, at man skulle have en bestemmende indflydelse og komme i den situation.

Hvordan kan vi bedst skabe en mulighed, som gør, at den slags situationer, som man måske kunne kalde lidt groteske, skal udløse en situation, et overtagelsestilbud, som slet ikke har været meningen? Der er fremlagt et forslag i lovforslaget, og jeg vil meget gerne gå ind i et meget grundigt udvalgsarbejde, som hr. Kim Behnke lagde op til, det synes jeg er helt, helt relevant, men jeg vil også gerne med udvalget drøfte mulige dispensationsmuligheder, overgangsydelser, så vi ikke kommer i en situation, der virker uhensigtsmæssig og grotesk og imod det, der har været hensigten med lovforslaget.

Så hvis jeg må nøjes med det, vil jeg endnu en gang sige tak for den positive tilgang til lovforslaget og give tilsagn om at give en så god og nuanceret belysning af de problemstillinger, som er blevet berørt, og som ønskes af udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 132: Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet. (Behandling af visse livstruende sygdomme).

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 9/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det lovforslag, vi skal behandle her i dag, er en udmøntning af finanslovaftalen for 1999. Der er tale om en ændring af sygehusloven, hvor der nu indføres en behandlingsgaranti for livstruende sygdomme, hvilket må siges at være rimeligt og fornuftigt. Alvorligt syge patienter har et berettiget krav på hurtig behandling, og samtidig vil behandlingsgarantien fjerne lidt af usikkerheden og angsten blandt patienter, der har eller frygter at have en alvorlig sygdom.

Behandlingsgarantien omfatter indtil videre fire sygdomsgrupper, som Sundhedsstyrelsen har udformet fagligt acceptable ventetider for, og det drejer sig om de mest alvorlige hjerte- og kræftsygdomme. Det er et skridt i den rigtige retning, men ikke nok, så Socialdemokratiet ser gerne, at Sundhedsstyrelsen så hurtigt som muligt får fastlagt retningslinjer, så andre livstruende sygdomme kan blive omfattet af behandlingsgarantien.

Garantien omfatter ifølge lovforslaget dels en maksimumsgrænse for længden af det samlede behandlingsforløb, dels maksimumsgrænser for varigheden af de enkelte faser i behandlingsfor-

løbet. Selve behandlingsgarantien skærper amternes ansvar for at leve op til de ventetidsmål for livstruende sygdomme, der er fastlagt, idet patientens bopælsamt inden 1 uge efter henvisning fra patientens egen læge skal bekræfte, at amtet kan overholde garantien og meddele patienten en dato for forundersøgelse.

Amtet skal følge den samme procedure forud for behandlingen og efter behandlingen, og amtet skal også her bekræfte, at garantien kan overholdes, og patienten skal have datoer for behandling og efterbehandling. Kan amtet ikke opfylde garantien i eget regi, har de pligt til at søge garantien opfyldt på anden måde, og patienten skal så tilbydes behandling i et andet amt, på privathospital eller i udlandet.

Lovforslagets opbygning, hvad angår ansvar og visitering, vil givet medføre, at amtskommunerne fremover vil påtage sig et større fælles ansvar for at sikre behandlingen af de livstruende sygdomme gennem en udnyttelse af de eksisterende regionale samarbejdsstrukturer. Det fælles ansvar omfatter bl.a. en fælles planlægning af den nødvendige behandlingskapacitet.

I Socialdemokratiet er vi overbevist om, at et sådant samarbejde vil føre til, at amterne kun undtagelsesvis bliver nødt til at henvise patienter til visitering via Sundhedsstyrelsen til behandling på evt. privathospital eller i udlandet, og jeg vil i den sammenhæng gerne understrege, at der med dette lovforslag ikke er flyttet nogen ideologiske hegnspele, og at de private sygehuses betydning i det danske sundhedsvæsen ikke hermed er styrket.

Lad mig så også slå fast, at der ikke er noget nyt i, at amterne kan opfylde behandlingsgarantien ved henvisning til private eller udenlandske sygehuse. Det gælder også i den lov, vi har i dag, at det er amternes egen afgørelse, om de vil henvise til private sygehuse. Men det er vigtigt at fastslå, at det fortsat er det offentlige, der visiterer; i første omgang amtet, og herefter overgår det til Sundhedsstyrelsen, hvis ikke de kan klare opgaven. Først når både amt og Sundhedsstyrelse har opgivet at finde behandlingstilbud, er det den enkelte, der selv kan gå ind og finde behandlingstilbud med offentligt tilskud.

Hensynet til patientens overlevelsesmuligheder er vigtigst, hvorfor en afvisning af behandling på privathospital i disse tilfælde vil være uansvarligt.